

32000L0076

L 332/91

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

28.12.2000

**DIRECTIVA 2000/76/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 4 decembrie 2000
privind incinerarea deșeurilor**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽³⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽⁴⁾, având în vedere proiectul comun aprobat de comitetul de conciliere la 11 octombrie 2000,

întrucât:

- (1) Unul dintre obiectivele celui de-al cincilea Program de acțiune privind mediul: Spre o dezvoltare durabilă – un program al Comunității Europene de politică și acțiune în relația cu mediul și dezvoltarea durabilă, astfel cum a fost completat prin Decizia 2179/98/CE privind revizuirea sa ⁽⁵⁾, este de a nu depăși cantitățile și limitele critice ale anumitor substanțe poluante, cum ar fi oxizii de azot (NO_x), dioxidul de sulf (SO₂), metalele grele și dioxinele, iar în ceea ce privește calitatea aerului, obiectivul este asigurarea protecției eficiente a fiecărei persoane împotriva riscurilor pentru sănătate identificate, provocate de poluarea atmosferică. Același program vizează pe de altă parte reducerea emisiilor de dioxine provenind din surse identificate cu 90 % până în anul 2005 (față de nivelul din 1985) și reducerea emisiilor de cadmiu (Cd), de mercur (Hg) și de plumb (Pb) din toate sursele cu cel puțin 70 % în 1995.
- (2) Protocolul privind substanțele organice poluante persistente, semnat de Comunitate în cadrul convenției privind poluarea atmosferică transfrontalieră la distanțe mari, elaborată de Comisia Economică pentru Europa a ONU, fixează valoarea limită legală obligatorie pentru emisiile de dioxine și de furani la 0,1 ng/m³ TE (echivalenți toxicitate) pentru instalațiile în care se incinerează mai mult de trei tone de deșeuri urbane solide pe oră, la 0,5 ng/m³ TE

pentru instalațiile în care se incinerează mai mult de o tonă de deșeuri medicale pe oră și 0,2 ng/m³ TE pentru cele în care se incinerează mai mult de o tonă de deșeuri periculoase pe oră.

- (3) Protocolul privind metalele grele semnat de Comunitate în cadrul Convenției privind poluarea atmosferică transfrontalieră la distanțe mari, elaborată de către Comisia Economică pentru Europa a ONU, fixează valoarea limită legală obligatorie la 10 mg/m³ pentru emisiile de particule rezultate din incinerarea deșeurilor medicale și a deșeurilor periculoase, la 0,05 mg/m³ pentru emisiile de mercur rezultate din incinerarea deșeurilor periculoase și la 0,08 mg/m³ pentru emisiile de mercur rezultate din incinerarea deșeurilor urbane.
- (4) Centrul internațional de cercetare a cancerului și Organizația Mondială a Sănătății indică faptul că anumite hidrocarburi aromatice policiclice (HAP) sunt cancerigene. În consecință, statele membre pot fixa limite pentru emisiile de HAP, printre alți poluanți.
- (5) În conformitate cu principiile subsidiarității și de proporționalității prevăzute la articolul 5 din tratat, este necesar să se desfășoare acțiuni la nivelul Comunității. Principiul prudenței constituie baza care permite adoptarea de măsuri ulterioare. Prezenta directivă se limitează la stabilirea cerințelor minime pe care trebuie să le îndeplinească instalațiile de incinerare și de coincinerare.
- (6) În plus, articolul 174 prevede că politica de mediu a Comunității contribuie la protecția sănătății oamenilor.
- (7) În consecință, un nivel ridicat de protecție a mediului înconjurător și a sănătății oamenilor necesită stabilirea și menținerea unor condiții de exploatare, cerințe tehnice și valori limită pentru emisii stricte în instalațiile de incinerare sau coincinerare a deșeurilor în cadrul Comunității. Aceste valori limită ar trebui să prevină sau să limiteze pe cât se poate impactul negativ asupra mediului și riscurile care rezultă pentru sănătatea oamenilor.
- (8) Comunicarea Comisiei privind revizuirea strategiei comunitare de gestionare a deșeurilor plasează prevenirea în fruntea priorităților, urmată de reutilizarea și valorificarea, și în ultimul rând de eliminarea fără pericole a deșeurilor. În Rezoluția sa din 24 februarie 1997 privind o strategie comunitară de gestionare a deșeurilor ⁽⁶⁾, Consiliul și-a reafirmat convingerea că prevenirea vizând reducerea producției de deșeuri și a proprietăților lor periculoase ar trebui să fie prima prioritate a oricărei politici raționale privind deșeurile.

⁽¹⁾ JO C 13, 17.1.1998, p. 6, și JO C 372, 2.12.1998, p. 11.

⁽²⁾ JO C 116, 28.4.1999, p. 40.

⁽³⁾ JO C 198, 14.7.1999, p. 37.

⁽⁴⁾ Avizul Parlamentului European din 14 aprilie 1999 (JO C 219, 30.7.1999, p. 249), Poziția Comună a Consiliului din 25 noiembrie 1999 (JO C 25, 28.1.2000, p. 17) și Decizia Parlamentului European din 15 martie 2000 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Decizia Parlamentului European din 16 noiembrie 2000 și Decizia Consiliului din 20 noiembrie 2000.

⁽⁵⁾ JO C 138, 17.5.1993, p. 1, și JO L 275, 10.10.1998, p. 1.

⁽⁶⁾ JO C 76, 11.3.1997, p. 1.

- (9) În Rezoluția sa din 24 februarie 1997, Consiliul insistă de asemenea asupra importanței criteriilor comunitare cu privire la utilizarea deșeurilor, asupra necesității de a putea aplica norme de emisie corespunzătoare instalațiilor de incinerare, asupra necesității de a prevedea măsuri de supraveghere pentru instalațiile de incinerare existente și asupra necesității demarării de către Comisie a lucrărilor în vederea modificării legislației comunitare privind incinerarea deșeurilor cu valorificare energetică pentru prevenirea transporturilor la scară largă a deșeurilor destinate incinerării sau coincinerării în cadrul Comunității.
- (10) Este necesar ca toate instalațiile de incinerare sau coincinerare a deșeurilor să respecte norme stricte pentru a evita mișcările transfrontaliere ale deșeurilor către instalații care pot funcționa la costuri mai mici pentru că nu trebuie să respecte standarde de mediu la fel de stricte.
- (11) Comunicarea Comisiei: „Energie pentru viitor: sursele de energie regenerabile; Cartea albă pentru o strategie și un plan de acțiune comunitare” ține seama, în special, de utilizarea biomasei în scopul producerii de energie.
- (12) Directiva 96/61/CE a Consiliului ⁽¹⁾ stabilește o abordare integrată pentru prevenirea și reducerea poluării, care ține seama în mod integrat de toate aspectele privind performanța instalațiilor în ceea ce privește mediul. Instalațiile de incinerare a deșeurilor urbane a căror capacitate este mai mare de trei tone pe oră și instalațiile de eliminare sau de valorificare a deșeurilor periculoase cu o capacitate mai mare de zece tone pe zi intră sub incidența Directivei 96/61/CE.
- (13) Respectarea valorilor limită de emisie stabilite de prezenta directivă ar trebui considerată o condiție necesară, dar nu suficientă, pentru a asigura respectarea cerințelor din Directiva 96/61/CE. În scopul respectării acestor cerințe, ar putea fi necesare o nouă diminuare a valorilor limită de emisie pentru substanțele poluante prevăzute de prezenta directivă, impunerea de valori limită de emisie pentru alte mijloace și alte grupuri de substanțe și adoptarea altor măsuri corespunzătoare.
- (14) În ultimii zece ani s-a dobândit o experiență industrială privind punerea în practică a unor tehnici care permit reducerea emisiei de substanțe poluante provenind de la instalațiile de incinerare.
- (15) Directivele 89/369/CEE ⁽²⁾ și 89/429/CEE ⁽³⁾ ale Consiliului privind prevenirea și reducerea poluării atmosferice provenite din instalațiile de incinerare a deșeurilor urbane au contribuit la reducerea și menținerea controlului asupra emisiilor produse de instalațiile de incinerare. În momentul
- de față ar trebui adoptate norme mai stricte. În consecință, ar trebui abrogate directivele în cauză.
- (16) Distincția între deșeurile periculoase și deșeurile nepericuloase se bazează în principal pe caracteristicile deșeurilor înainte de incinerare sau coincinerare, și nu pe diferențele dintre emisii. Incinerarea sau coincinerarea deșeurilor periculoase și nepericuloase ar trebui să respecte aceleași valori limită de emisie, dar ar trebui menținute tehnici și condiții diferite de incinerare sau de coincinerare și măsuri diferite de control la recepția de diverse deșeurii.
- (17) Pentru punerea în aplicare a prezentei directive, statele membre ar trebui să țină seama de Directiva 1999/30/CE a Consiliului din 22 aprilie 1999 de stabilire a valorilor limită pentru dioxidul de sulf, dioxidul de azot și oxizii de azot, particulele și plumbul din aerul ambiant ⁽⁴⁾.
- (18) Incinerarea deșeurilor periculoase cu un conținut de substanțe organice halogenate, exprimate în clor, mai mare de 1 %, trebuie să îndeplinească anumite condiții de exploatare pentru ca substanțele organice poluante, ca de exemplu dioxinele, să fie distruse pe cât posibil.
- (19) Incinerarea deșeurilor care conțin clor produce reziduuri în gazele de eșapament. Aceste reziduuri trebuie tratate astfel încât cantitatea și nocivitatea lor să fie reduse la minimum.
- (20) Pentru anumite substanțe poluante, pot exista motive pentru adoptarea unor derogări bine determinate de la valorile limită de emisie, pentru o perioadă limitată și în anumite condiții.
- (21) Ar trebui să se stabilească criterii pentru anumite fracțiuni combustibile extrase din deșeurile nepericuloase care nu pot fi reciclate, cu scopul de a face posibilă autorizarea reducerii frecvenței măsurărilor periodice.
- (22) Un text unic privind reciclarea deșeurilor va îmbunătăți claritatea juridică și forța executorie. Ar trebui să existe o directivă unică pentru incinerarea și coincinerarea deșeurilor periculoase și nepericuloase, care să țină seama în totalitate de fondul și de forma Directivei 94/67/CE a Consiliului din 16 decembrie 1994 privind incinerarea deșeurilor periculoase ⁽⁵⁾. În consecință, ar trebui abrogată și Directiva 94/67/CE.
- (23) Articolul 4 din Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile ⁽⁶⁾ impune statelor membre să ia măsurile necesare pentru a se asigura că deșeurile vor fi valorificate sau eliminate fără a pune în pericol sănătatea oamenilor și fără a afecta mediul. În acest scop, articolele 9 și 10 din directiva în cauză prevăd că orice instalație sau întreprindere care tratează deșeurii trebuie să obțină un aviz de la autoritățile competente care să indice, printre altele, măsurile de precauție care trebuie luate.

⁽¹⁾ JO L 257, 10.10.1996, p. 26.

⁽²⁾ JO L 163, 14.6.1989, p. 32, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 1994.

⁽³⁾ JO L 203, 15.7.1989, p. 50, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 1994.

⁽⁴⁾ JO L 163, 29.6.1999, p. 41.

⁽⁵⁾ JO L 365, 31.12.1994, p. 34.

⁽⁶⁾ JO L 194, 25.7.1975, p. 39, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 96/350/CE a Comisiei (JO L 135, 6.6.1996, p. 32).

- (24) Cerințele de recuperare a căldurii produse prin procesul de incinerare sau de coincinerare și de reducere la minimum a reziduurilor obținute prin exploatarea instalațiilor de incinerare sau de coincinerare vor contribui la realizarea obiectivelor definite la articolul 3 din Directiva 75/442/CEE privind ierarhizarea deșeurilor.
- (25) Instalațiile de incinerare sau de coincinerare care tratează doar deșeuri animale prevăzute de Directiva 90/667/CEE ⁽¹⁾ nu intră sub incidența prezentei directive. Comisia intenționează să propună o modificare a condițiilor definite de directiva în cauză în vederea stabilirii unor standarde ridicate de mediu pentru incinerarea și coincinerarea deșeurilor animale.
- (26) Avizul eliberat pentru o instalație de incinerare sau de coincinerare ar trebui de asemenea să satisfacă orice cerință aplicabilă prevăzută de directivele 91/271/CEE ⁽²⁾, 96/61/CE, 96/62/CE ⁽³⁾, 76/464/CEE ⁽⁴⁾ și 1999/31/CE ⁽⁵⁾.
- (27) Nu ar trebui să se permită ca prin coincinerarea deșeurilor în instalații care nu sunt destinate în special incinerării de deșeuri să crească emisiile de substanțe poluante în volumul de gaze de eșapament corespunzător unei asemenea coincinerări, într-o măsură mai mare decât cea avizată pentru instalațiile de incinerare special prevăzute în acest scop. Acest tip de coincinerare ar trebui deci să facă obiectul unor limitări corespunzătoare.
- (28) Sunt necesare tehnici de măsurare perfecționate de supraveghere a emisiilor, pentru a asigura respectarea valorilor limită de emisie pentru substanțele poluante.
- (29) Introducerea de valori limită de emisie pentru reziduurile de ape uzate, provenite din curățarea gazelor de eșapament produse de instalații de incinerare și coincinerare, va limita transferul de poluanți din aer în apă.
- (30) Ar trebui prevăzute dispoziții pentru situațiile în care valorile limită de emisie sunt depășite, precum și pentru

⁽¹⁾ Directiva 90/667/CEE a Consiliului din 27 noiembrie 1990 de stabilire a normelor veterinare privind eliminarea și transformarea deșeurilor animale, introducerea lor pe piață și protecția împotriva agenților patogeni din hrana pentru animale de origine animală sau din pește și de modificare a Directivei 90/425/CEE (JO L 363, 27.12.1990, p. 51), directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 1994.

⁽²⁾ Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (JO L 135, 30.5.1991, p. 40), directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/15/CE (JO L 67, 7.3.1998, p. 29).

⁽³⁾ Directiva 96/62/CE a Consiliului din 27 septembrie 1996 privind evaluarea și gestionarea calității aerului înconjurător (JO L 296, 21.11.1996, p. 55).

⁽⁴⁾ Directiva 76/464/CEE a Consiliului din 4 mai 1976 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase evacuate în mediul acvatic al Comunității (JO L 129, 18.5.1976, p. 23), directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 1994.

⁽⁵⁾ Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitarea deșeurilor în rampe (JO L 182, 16.7.1999, p. 1).

întreruperi, pene și disfuncționalități tehnice inevitabile ale sistemelor de epurare sau de măsurare.

- (31) Pentru a asigura transparența procedurii de acordare a avizelor în întreaga Comunitate, publicul ar trebui să aibă acces la informații, pentru a putea interveni în luarea deciziilor privind acordarea de avize noi și actualizarea ulterioară a acestora. Publicul ar trebui de asemenea să aibă acces la rapoartele asupra funcționării și monitorizării instalațiilor care incinerează mai mult de trei tone de deșeuri pe oră, cu scopul de a fi informați asupra efectelor potențiale asupra mediului și asupra sănătății oamenilor.
- (32) Pe baza experienței acumulate prin punerea în aplicare a prezentei directive, Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport privind cunoștințele științifice noi acumulate, evoluția tehnologică, progresele realizate în domeniul tehnicilor de control asupra emisiilor, experiența acumulată în gestionarea deșeurilor și exploatarea instalațiilor și evoluția cerințelor de mediu, pentru a propune, după caz, adaptări ale deciziilor corespunzătoare din prezenta directivă.
- (33) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive se adoptă în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei ⁽⁶⁾.
- (34) Statele membre ar trebui să adopte norme privind sancțiunile aplicabile în caz de încălcare a dispozițiilor prezentei directive și să se asigure că acestea sunt aplicate. Aceste sancțiuni ar trebui să fie eficiente, proporționate și cu efect de descurajare,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiective

Prezenta directivă are ca obiect prevenirea sau limitarea pe cât posibil a efectelor negative ale incinerării și coincinerării de deșeuri asupra mediului și în special poluarea datorată emisiilor în aer, sol, apele de suprafață și apele subterane, precum și a riscurilor pe care acestea le prezintă pentru sănătatea oamenilor.

Acest obiectiv trebuie atins prin impunerea unor condiții de exploatare și a unor cerințe tehnice stricte, prin stabilirea de valori limită de emisie pentru instalațiile de incinerare și de coincinerare de deșeuri din Comunitate și prin respectarea în egală măsură a cerințelor din Directiva 75/442/CEE.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică instalațiilor de incinerare și coincinerare.

⁽⁶⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(2) Cu toate acestea, se exclud din domeniul de aplicare al prezentei directive, următoarele instalații:

- (a) instalații în care se procesează exclusiv următoarele deșuri:
- (i) deșuri vegetale agricole și forestiere;
 - (ii) deșuri vegetale provenind din industria alimentară, dacă se valorifică căldura produsă;
 - (iii) deșuri vegetale fibroase rezultate din producția de celuloză virgină și din producția de hârtie obținută din celuloză, dacă sunt coincinerate la locul de producere și dacă este valorificată căldura produsă;
 - (iv) deșuri de lemn, cu excepția celor care sunt susceptibile de a conține compuși organici halogenați sau metale grele în urma unui tratament cu conservanți pentru lemn sau a placării, incluzând, în special, deșeurile de lemn de acest tip provenind din deșuri de construcție sau de demolare;
 - (v) deșuri de plută;
 - (vi) deșuri radioactive;
 - (vii) carcase de animale, prevăzute de Directiva 90/667/CEE, fără a aduce atingere modificărilor sale ulterioare;
 - (viii) deșuri rezultate din prospectarea și exploatarea resurselor de petrol și gaz provenind de la instalațiile maritime și incinerate la bordul acestora;
- (b) instalații experimentale de cercetare, de dezvoltare și de testare vizând ameliorarea procesului de incinerare și care procesează mai puțin de 50 de tone de deșuri pe an.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive:

1. „deșeu” înseamnă orice deșeu solid sau lichid astfel cum este definit la articolul 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE;
2. „deșeu periculos” înseamnă orice deșeu solid sau lichid astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase ⁽¹⁾.

Cerințele speciale privind deșeurile periculoase din prezenta directivă nu se aplică următoarelor deșuri periculoase:

- (a) deșuri lichide combustibile, inclusiv uleiurile uzate definite la articolul 1 din Directiva 75/439/CEE a Consiliului din 16 iunie 1975 privind eliminarea uleiurilor uzate ⁽²⁾, cu condiția ca ele să îndeplinească următoarele criterii:
 - (i) conținutul masic de hidrocarburi aromatice policlorurate, de exemplu, de policlorobifenili (PCB) sau de pentaclorofenol (PCP), nu depășește

⁽¹⁾ JO L 377, 31.12.1991, p. 20, directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 94/31/CE (JO L 168, 2.7.1994, p. 28).

⁽²⁾ JO L 194, 25.7.1975, p. 23, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 1994.

concentrațiile stabilite de legislația comunitară în domeniu;

- (ii) aceste deșuri nu se transformă în deșuri periculoase din cauza unor constituenți enumerați la anexa II la Directiva 91/689/CEE prezenți în cantități sau concentrații incompatibile cu realizarea obiectivelor fixate la articolul 4 din Directiva 75/442/CEE și
 - (iii) puterea lor calorifică netă atinge cel puțin 30 MJ per kilogram;
- (b) orice deșeu lichid combustibil, care, în gazele care rezultă direct din arderea sa, nu poate genera alte emisii decât cele provenind din arderea combustibilului gazos definit la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 93/12/CEE a Consiliului ⁽³⁾ sau o concentrație de emisii mai mare decât a celor provenind din arderea combustibilului gazos definit astfel;
3. „deșuri urbane în amestec” înseamnă deșeurile menajere precum și deșuri provenind din activități comerciale, industriale și administrative care, prin natura și compoziția lor sunt similare deșeurilor menajere, cu excepția fracțiunilor prevăzute de anexa la Decizia 94/3/CE a Comisiei ⁽⁴⁾, poziția 20 01, care sunt colectate separat la sursă și cu excepția altor deșuri menționate la poziția 20 02 din anexa respectivă;
 4. „instalație de incinerare” înseamnă orice echipament sau unitate tehnică fixă sau mobilă destinată în mod specific tratamentului termic al deșeurilor, cu sau fără recuperarea căldurii produse prin ardere. Prin tratament termic se înțelege incinerarea prin oxidare sau orice alt procedeu de tratament termic, de exemplu, piroliza, gazificarea sau transformarea plasmatică, în măsura în care substanțele rezultate sunt apoi incinerate.

Prezenta definiție include amplasamentul și ansamblul instalației formate din toate liniile de incinerare, instalațiile de recepție, de depozitare și de tratare prealabilă a deșeurilor pe amplasament; sistemele de alimentare cu deșuri, combustibil și aer; cazanul; instalațiile de tratare a gazelor de eșapament; pe amplasament, instalațiile de tratare sau de depozitare a reziduurilor și a apelor reziduale, coșul de fum; aparatele și sistemele de comandă a operațiunilor de incinerare, de înregistrare și supraveghere a condițiilor de incinerare;

5. „instalație de coincinerare” înseamnă o instalație fixă sau mobilă al cărei obiectiv esențial este producerea de energie sau de produse materiale și:
 - care utilizează deșuri drept combustibil obișnuit sau suplimentar sau
 - în care deșeurile sunt supuse unui tratament termic în vederea eliminării lor.

⁽³⁾ Directiva 93/12/CEE a Consiliului din 23 martie 1993 privind conținutul de sulf al anumitor combustibili lichizi (JO L 74, 27.3.1993, p. 81), directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 1999/32/CE (JO L 121, 11.5.1999, p. 13).

⁽⁴⁾ Decizia 94/3/CE a Comisiei din 20 decembrie 1993 de stabilire a unei liste de deșuri în temeiul articolului 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului privind deșeurile (JO L 5, 7.1.1994, p. 15).

În cazul în care coincinerarea are loc astfel încât obiectivul esențial al instalației nu este producerea de energie sau de produse materiale, ci mai degrabă aplicarea unui tratament termic deșeurilor, instalația trebuie considerată ca o instalație de incinerare în sensul punctului 4.

Prezenta definiție include amplasamentul și ansamblul instalației formate din liniile de coincinerare, instalațiile de recepție, de depozitare, de tratare prealabilă a deșeurilor pe amplasament; sistemele de alimentare cu deșeu, combustibil și aer; cazanul; instalațiile de tratare a gazelor de eșapament; pe amplasament, instalațiile de tratare sau de depozitare a reziduurilor și a apelor reziduale; coșul de fum; aparatele și sistemele de comandă a operațiilor de incinerare și de înregistrare și supraveghere a condițiilor de incinerare;

6. „instalație de incinerare sau de coincinerare existentă” înseamnă o instalație de incinerare sau coincinerare:

(a) care este în activitate și pentru care a fost eliberat un aviz în conformitate cu legislația comunitară în vigoare înainte de 28 decembrie 2002 sau

(b) care este autorizată sau înregistrată în vederea incinerării sau coincinerării și pentru care a fost eliberat un aviz înainte de 28 decembrie 2002, în conformitate cu legislația comunitară în vigoare, cu condiția ca instalația să fie pusă în funcțiune până la 28 decembrie 2003 sau

(c) care, din punctul de vedere al autorităților competente, face obiectul unei cereri complete de autorizare, înainte de 28 decembrie 2002, cu condiția ca instalația să fie pusă în funcțiune până la 28 decembrie 2004;

7. „capacitate nominală” înseamnă suma capacităților de incinerare a cuptoarelor care compun instalația de incinerare, specificată de constructor și confirmată de operator, ținându-se seama, în special, de valoarea calorifică a deșeurilor, exprimată sub forma cantității de deșeu incinerat într-o oră;

8. „emisie” înseamnă emisia directă sau indirectă de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot, generată de surse exacte sau difuze din instalație în aer, apă sau sol;

9. „valori limită de emisie” înseamnă masa, exprimată în funcție de anumiți parametri specifici, concentrația și/sau nivelul unei emisii, care nu trebuie depășită în cursul uneia sau mai multor perioade specificate;

10. „dioxine și furani” înseamnă toate dibenzo-p-dioxinele și dibenzofuranii policlorurați enumerați la anexa I;

11. „operator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care exploatează sau controlează instalația sau, în cazul în care legislația internă prevede astfel, orice persoană căreia i-a fost delegată o competență economică determinantă asupra funcționării tehnice a instalației;

12. „aviz” înseamnă una sau mai multe decizii scrise, emise de autoritatea competentă, prin care se acordă autorizația de a exploata o instalație, sub rezerva respectării anumitor condiții care garantează că instalația corespunde tuturor cerințelor

din prezenta directivă. Un aviz poate fi emis pentru una sau mai multe instalații sau pentru părți de instalații de pe același amplasament, exploatate de același operator;

13. „reziduu” înseamnă orice materie lichidă sau solidă (inclusiv cenușa și zgura; cenușa volantă și prafuri de cazane; produsele solide de reacție provenind din tratarea gazelor; nămolurile de epurare provenite din tratarea apelor reziduale; catalizatorii uzați și carbonul activ uzat) corespunzând definiției de „deșeu” prevăzute la articolul 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE, care rezultă din procesul de incinerare sau coincinerare, din tratarea gazelor de eșapament sau a apelor reziduale sau din orice altă operație realizată în instalația de incinerare sau de coincinerare.

Articolul 4

Solicitarea și acordarea avizului

(1) Fără a aduce atingere articolului 11 din Directiva 75/442/CEE sau articolului 3 din Directiva 91/689/CEE, nici o instalație de incinerare sau coincinerare nu se exploatează fără ca un aviz să fi fost emis pentru desfășurarea acestor activități.

(2) Fără a aduce atingere Directivei 96/61/CE, o solicitare de aviz adresată autorității competente pentru o instalație de incinerare sau de coincinerare conține o descriere a măsurilor avute în vedere pentru a garanta că:

(a) instalația este concepută și echipată și va fi exploatată astfel încât să fie respectate cerințele din prezenta directivă și ținând seama de categoriile de deșeu incinerate;

(b) căldura obținută prin incinerare și coincinerare se valorifică, atunci când este posibil, în special prin producția combinată de căldură și electricitate, producția de abur de uz industrial sau prin termoficare;

(c) reziduurile produse vor fi cât mai reduse și mai puțin nocive posibil și, după caz, reciclate;

(d) eliminarea reziduurilor a căror producție nu poate fi evitată sau redusă sau care nu pot fi reciclate se va realiza cu respectarea legislației interne și comunitare.

(3) Avizul nu se emite decât în cazul în care din cerere reiese că tehnicile propuse pentru măsurarea emisiilor în aer îndeplinesc cerințele de la anexa III și, în ceea ce privește apa, îndeplinesc cerințele de la anexa III punctele 1 și 2.

(4) Avizul emis de către autoritatea competentă pentru o instalație de incinerare sau coincinerare satisface toate condițiile aplicabile, definite de directivele 91/271/CEE, 96/61/CE, 96/62/CE, 76/464/CEE și 1999/31/CE și, în plus:

(a) enumeră explicit categoriile de deșeu care pot fi tratate. Lista utilizează, dacă este posibil, cel puțin categoriile de deșeu stabilite în Catalogul european al deșeurilor (CED) și conține, după caz, informații privind cantitatea de deșeu;

- (b) menționează capacitatea totală de incinerare și de coincinerare a instalației;
- (c) indică procedurile de prelevare de probe și măsurare utilizate pentru îndeplinirea cerințelor care impun măsurarea periodică a fiecărui poluant al aerului și al apei.

(5) În plus față de indicațiile prevăzute la alineatul (4), avizul emis de către autoritatea competentă pentru o instalație de incinerare sau de coincinerare care utilizează deșeuri periculoase:

- (a) enumeră cantitățile de deșeuri periculoase din diferite categorii care pot fi tratate;
- (b) specifică, pentru aceste deșeuri periculoase, debitul masic minim și maxim, valorile calorifice minime și maxime și conținutul maximal de substanțe poluante, de exemplu, PCB, PCP, clor, fluor, sulf, metale grele.

(6) Fără a aduce atingere dispozițiilor tratatului, statele membre pot enumera categoriile de deșeuri care se menționează în aviz și a căror coincinerare poate fi autorizată în categorii definite de instalații de coincinerare.

(7) Fără a aduce atingere Directivei 96/61/CE, autoritatea competentă revizuieste periodic și actualizează, după caz, condițiile asociate avizului.

(8) În cazul în care operatorul unei instalații de incinerare sau coincinerare de deșeuri nepericuloase are în vedere o modificare a exploatării care presupune incinerarea sau coincinerarea de deșeuri periculoase, această modificare este considerată substanțială în sensul articolului 2 alineatul (10) litera (b) din Directiva 96/61/CE, și se aplică articolul 12 alineatul (2) din decizia în cauză.

(9) În cazul în care o instalație de incinerare sau coincinerare nu corespunde dispozițiilor avizului, în special în ceea ce privește valorile limită de emisie pentru aer și apă, autoritățile competente iau măsurile care se impun pentru a asigura respectarea acestor dispoziții.

Articolul 5

Livrarea și recepția deșeurilor

(1) Operatorul instalației de incinerare sau de coincinerare ia toate măsurile de precauție necesare privind livrarea și recepția deșeurilor pentru a preveni sau limita pe cât posibil efectele negative asupra mediului, în special poluarea aerului, a solului, a apelor de suprafață și a apelor subterane, precum și mirosurile, zgomotul și riscurile directe pentru sănătatea oamenilor. Aceste măsuri trebuie să respecte cel puțin cerințele prevăzute la alineatele (3) și (4).

(2) Operatorul determină masa fiecărei categorii de deșeuri, dacă este posibil conform clasificării din CED, înainte să se accepte recepția deșeurilor în instalația de incinerare sau de coincinerare.

(3) Înainte ca deșeurile periculoase să poată fi acceptate într-o instalație de incinerare sau de coincinerare, operatorul trebuie să

aibă la dispoziția sa informații privind deșeurile, în special pentru a verifica conformitatea cu cerințele avizului, precizate la articolul 4 alineatul (5). Aceste informații cuprind:

- (a) toate informațiile administrative privind procesul de producție, conținute în documentele prevăzute la alineatul (4) litera (a);
- (b) compoziția fizică și, în măsura posibilului, compoziția chimică a deșeurilor, precum și toate celelalte informații care permit să se aprecieze dacă sunt apte să suporte tratamentul de incinerare prevăzut;
- (c) riscurile inerente deșeurilor, substanțele cu care ele nu pot fi amestecate și măsurile de precauție ce trebuie luate în momentul manipulării lor.

(4) Înainte ca deșeurile periculoase să poată fi acceptate într-o instalație de incinerare sau de coincinerare, operatorul efectuează cel puțin următoarele proceduri de recepție:

- (a) verificarea documentelor impuse de dispozițiile Directivei 91/689/CEE și, după caz, de dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 259/93 al Consiliului din 1 februarie 1993 privind supravegherea și controlul transporturilor de deșeuri în interiorul, la intrarea și la ieșirea din Comunitatea Europeană ⁽¹⁾, precum și de dispozițiile privind transporturile de substanțe periculoase;
- (b) prelevarea de probe reprezentative, în măsura în care este posibil, înainte de descărcare, pentru a verifica prin efectuarea de controale conformitatea lor cu informațiile prevăzute la alineatul (3) și pentru a permite autorităților competente să determine tipul deșeurilor tratate, cu excepția cazurilor în care prelevarea de probe nu este posibilă, spre exemplu în cazul deșeurilor din activități medicale cu riscuri de infectare. Aceste probe trebuie să fie păstrate cel puțin o lună după incinerare.

(5) Autoritățile competente pot acorda derogări de la alineatele (2)-(4) pentru instalațiile industriale sau pentru întreprinderile care incinerează sau coincinerează doar propriile lor deșeuri în locul în care acestea sunt produse, cu condiția să fie respectate cerințele din prezenta directivă.

Articolul 6

Condiții de exploatare

(1) Instalațiile de incinerare se exploatează astfel încât să se atingă un nivel de incinerare la care conținutul de carbon organic total (COT) al cenușii și zgurii să fie mai mic de 3 % din greutatea în stare uscată a acestora sau la care pierderea lor la aprindere să fie mai mică de 5 % din greutatea în stare uscată a acestora. Dacă este necesar, se utilizează tehnici corespunzătoare de pretratare a deșeurilor.

⁽¹⁾ JO L 30, 6.2.1993, p. 1, regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2408/98 al Comisiei (JO L 298, 7.11.1998, p. 19).

Instalațiile de incinerare sunt concepute, echipate, construite și exploatate astfel încât, chiar în condițiile cele mai nefavorabile, după ultima admisie de aer de combustie, gazele rezultate din proces să fie aduse, în mod controlat și omogen, timp de două secunde, la o temperatură de 850 °C, măsurată în apropierea peretelui intern sau într-un alt punct reprezentativ al camerei de combustie, autorizat de autoritatea competentă. Dacă este vorba de deșeuri periculoase, având un conținut de substanțe organice halogenate, exprimat în clor, mai mare de 1 %, temperatura trebuie adusă la 1 100 °C timp de cel puțin două secunde.

Fiecare linie a instalației de incinerare este echipată cu cel puțin un arzător de rezervă, care trebuie să pornească automat când temperatura gazelor de combustie scade mai jos de 850 °C sau de 1 100 °C, după caz, după ultima admisie de aer de combustie. Aceste arzătoare sunt, de asemenea, utilizate și în fazele de pornire și de stingere cu scopul de a asigura în permanență temperatura de 850 °C sau 1 100 °C, după caz, în timpul fazelor menționate și de asemenea în perioada în care deșeurile nearse se află în camera de combustie.

În momentul pornirii și stingerii, sau când temperatura gazelor de combustie scade sub 850 °C sau 1 100 °C, după caz, arzătoarele auxiliare nu pot fi alimentate cu combustibili care ar putea genera emisii mai mari decât cele care ar rezulta în urma combustiei combustibilului lichid definit la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 75/716/CEE a Consiliului, a gazului lichid sau a gazelor naturale.

(2) Instalațiile de coincinerare sunt concepute, echipate, construite sau exploatate astfel încât, chiar în condițiile cele mai nefavorabile, gazele rezultate din coincinerarea deșeurilor să fie aduse în mod controlat și omogen la o temperatură de 850 °C timp de două secunde. În cazul deșeurilor periculoase cu conținut de substanțe organice halogenate mai mare de 1 %, exprimat în clor, temperatura trebuie să ajungă la 1 100 °C.

(3) Instalațiile de incinerare și de coincinerare sunt echipate și utilizează sisteme automate care împiedică alimentarea cu deșeuri:

(a) în timpul fazei de pornire, până când este atinsă temperatura de 850 °C sau 1 100 °C, după caz, sau temperatura precizată la alineatul (4);

(b) de fiecare dată când nu se menține temperatura de 850 °C sau 1 100 °C, după caz, sau temperatura precizată la alineatul (4);

(c) de fiecare dată când măsurătorile continue prevăzute de prezenta directivă arată că una dintre valorile limită de emisie este depășită din cauza unor dereglări sau disfuncționalități ale sistemelor de epurare.

(4) Autoritatea competentă poate autoriza condiții diferite de cele prevăzute la alineatul (1) și, în ceea ce privește temperatura, la alineatul (3) înscrise în aviz pentru anumite categorii de deșeuri sau pentru anumite tratamente termice, cu condiția respectării cerin-

țelor prezentei directive. Statele membre pot stabili normele care reglementează aceste autorizații. Schimbarea condițiilor de exploatare nu poate cauza o producție mai mare de reziduuri sau o producție de reziduuri cu conținut mai mare de poluanți organici decât reziduurile care ar fi fost obținute în condițiile prevăzute la alineatul (1).

Autoritatea competentă poate autoriza condiții diferite de cele prevăzute la alineatul (2) și, în ceea ce privește temperatura, la alineatul (3) înscrise în aviz pentru anumite categorii de deșeuri sau pentru anumite tratamente termice, cu condiția respectării cerințelor prezentei directive. Statele membre pot stabili normele care reglementează aceste autorizații. O astfel de autorizație trebuie să fie condiționată cel puțin de respectarea dispozițiilor privind valorile limită de emisie stabilite la anexa V pentru carbonul organic total sau pentru monoxidul de carbon (CO).

În cazul coincinerării propriilor deșeuri la locul producerii acestora în cazanele pentru scoarță existente în industria celulozei pentru hârtie și a hârtiei, o astfel de autorizație trebuie să fie condiționată cel puțin de respectarea dispozițiilor stabilite la anexa V în ceea ce privește valorile limită de emisie pentru carbonul organic total.

Toate condițiile de exploatare determinate în conformitate cu prezentul alineat și rezultatele verificărilor efectuate sunt comunicate de către statul membru Comisiei în cadrul informațiilor furnizate conform dispozițiilor privind întocmirea rapoartelor.

(5) Instalațiile de incinerare și coincinerare sunt concepute, echipate, construite și exploatate astfel încât să se evite evacuarea în atmosferă a unor emisii care antrenează o poluare atmosferică importantă la nivelul solului; în particular, gazele de eșapament trebuie evacuate în mod controlat și în conformitate cu normele comunitare relevante privind calitatea aerului, printr-un coș de fum a cărui înălțime este calculată astfel încât să protejeze sănătatea oamenilor și mediul.

(6) Căldura produsă prin incinerare sau coincinerare este valorificată în măsura posibilului.

(7) Deșeurile din activități medicale cu riscuri de infectare ar trebui introduse direct în cuptor, fără a fi amestecate în prealabil cu alte categorii de deșeuri și fără a fi manipulate în mod direct.

(8) Administrarea instalației de incinerare sau coincinerare trebuie asigurată de către o persoană fizică având competența necesară pentru acest tip de activitate.

Articolul 7

Valorile limită ale emisiilor în aer

(1) Instalațiile de incinerare sunt concepute, echipate, construite și exploatate astfel încât valorile limită de emisie stabilite la anexa V să nu fie depășite în gazele de eșapament.

(2) Instalațiile de coincinerare sunt concepute, echipate, construite și exploatate astfel încât valorile limită de emisie determinate în conformitate cu anexa II sau indicate la anexa II să nu fie depășite în gazele de eșapament.

În cazul în care într-o instalație de coincinerare mai mult de 40 % din degajările de căldură produsă provin de la deșeuri periculoase, se aplică valorile limită de emisie stabilite de anexa V.

(3) Rezultatele măsurătorilor efectuate pentru a verifica respectarea valorilor limită de emisie se raportează la condițiile prevăzute la articolul 11.

(4) În cazul coincinerării de deșeuri urbane în amestec și netratate, valorile limită se stabilesc în conformitate cu anexa V, iar anexa II nu se aplică.

(5) Fără a aduce atingere dispozițiilor tratatului, statele membre pot fixa valori limită de emisie pentru hidrocarburi aromatice policiclice sau pentru alți poluanți.

Articolul 8

Evacuarea apelor reziduale provenite din epurarea gazelor de eșapament

(1) Evacuarea apelor reziduale provenite din epurarea gazelor de eșapament de la o instalație de incinerare sau de coincinerare trebuie să facă obiectul unui aviz emis de către autoritățile competente.

(2) Evacuarea în mediul acvatic a apelor reziduale rezultate din epurarea gazelor de eșapament se limitează în măsura posibilului, cel puțin conform valorilor limită de emisie stabilite de anexa IV.

(3) Cu condiția ca o dispoziție specială din aviz să prevadă astfel, apele reziduale provenite din epurarea gazelor de eșapament pot fi deversate în mediul acvatic după tratament separat, cu condiția:

- (a) să îndeplinească condițiile dispozițiilor comunitare, de drept intern și locale aplicabile privind valorile limită de emisie și
- (b) concentrația masică a substanțelor poluante prevăzute de anexa IV să nu depășească valorile limită de emisie prevăzute de anexa în cauză.

(4) Valorile limită de emisie se aplică în momentul în care apele reziduale provenite din epurarea gazelor de eșapament, conținând substanțele poluante prevăzute de anexa IV, sunt evacuate din instalația de incinerare sau coincinerare.

În cazul în care apele reziduale provenite din epurarea gazelor de eșapament sunt tratate pe amplasament împreună cu alte ape reziduale, provenite din alte surse situate pe amplasamentul instalației, măsurătorile prevăzute la articolul 11 trebuie efectuate de către operator după următoarele metodologii:

- (a) pe fluxul de ape reziduale provenite din sistemul de epurare a gazelor de eșapament, înaintea intrării acestora în instalația de tratare colectivă a apelor reziduale;

- (b) pe fluxul sau fluxurile de alte ape reziduale înaintea intrării acestora în instalațiile de tratare colectivă a apelor reziduale;

- (c) în punctele în care apele reziduale provenite din instalația de incinerare sau coincinerare sunt deversate în urma tratării.

Operatorul trebuie să efectueze calculele corespunzătoare de bilanț masic pentru a determina care sunt nivelurile de emisie care, în punctul de deversare finală a apelor reziduale, pot fi atribuite apelor reziduale provenite din epurarea gazelor de eșapament pentru a verifica dacă se respectă valorile limită de emisie indicate la anexa IV pentru fluxurile de ape reziduale provenite din epurarea gazelor de eșapament.

În nici un caz nu se efectuează o diluare a apelor reziduale pentru respectarea valorilor limită de emisie indicate la anexa IV.

(5) În cazul în care apele reziduale provenite din epurarea gazelor de eșapament conținând substanțele poluante prevăzute de anexa IV sunt tratate în afara instalației de incinerare sau de coincinerare, într-o instalație de tratare destinată exclusiv epurării acestui tip de ape reziduale, valorile limită de emisie menționate la anexa IV trebuie aplicate în punctul în care apele reziduale ies din instalația de tratare. În cazul în care această instalație de tratare din afara amplasamentului nu este destinată exclusiv tratării apelor reziduale provenite din instalații de incinerare, operatorul trebuie să efectueze calculele corespunzătoare de bilanț masic, prevăzute la alineatul (4) literele (a), (b) și (c), pentru a determina care sunt nivelurile de emisie care, în punctul de deversare finală a apelor reziduale, pot fi atribuite apelor reziduale provenite din epurarea gazelor de eșapament, pentru a verifica dacă se respectă valorile limită de emisie prevăzute de anexa IV pentru fluxurile de ape reziduale provenite din epurarea gazelor de eșapament.

În nici un caz nu se efectuează o diluare a apelor reziduale pentru respectarea valorilor limită de emisie indicate la anexa IV.

(6) Avizul:

- (a) stabilește valorile limită de emisie pentru substanțele poluante menționate la anexa IV, în conformitate cu alineatul (2) pentru respectarea cerințelor prevăzute la alineatul (3) litera (a);

- (b) definește parametrii de control ai funcționării pentru apele uzate, cel puțin pentru pH, temperatură și debit.

(7) Amplasamentele instalațiilor de incinerare și de coincinerare, inclusiv zonele asociate de depozitare a deșeurilor, trebuie concepute și exploatate astfel încât să prevină deversările neautorizate și accidentale de orice substanțe poluante în sol, în apele de suprafață și în apele subterane, în conformitate cu dispozițiile din legislația comunitară în domeniu. În plus, trebuie prevăzută un colector pentru apa de ploaie contaminată care se scurge din amplasamentul instalației de incinerare sau de coincinerare, precum și pentru apa contaminată provenită din scurgeri sau din operații de luptă contra incendiului.

Capacitatea de depozitare a acestui colector trebuie să fie suficientă pentru ca aceste ape să poată fi analizate și tratate înainte de deversare, dacă este nevoie.

(8) Fără a aduce atingere dispozițiilor tratatului, statele membre pot stabili valori limită de emisie pentru hidrocarburile aromatice policiclice sau pentru alți poluanți.

Articolul 9

Reziduuri

Cantitatea și nocivitatea reziduurilor generate de exploatarea instalației de incinerare sau coincinerare trebuie reduse la minimum. Reziduurile trebuie reciclate, după caz direct în instalație sau în exterior în conformitate cu legislația comunitară aplicabilă în domeniu.

Transportul și depozitarea intermediară a reziduurilor uscate, sub formă de praf, cum ar fi prafurile provenite din cazane și reziduurile uscate rezultate din tratarea gazelor de combustie, se efectuează astfel încât să se evite dispersarea lor în mediu, spre exemplu în containere închise.

Înainte de definirea filierelor de eliminare sau de reciclare a reziduurilor din instalații de incinerare și coincinerare, se efectuează teste corespunzătoare pentru a determina caracteristicile fizice și chimice, precum și potențialul de poluare al diferitelor reziduuri rezultate din incinerare. Analiza se efectuează asupra fracțiunii solubile totale și fracțiunii solubile de metale grele.

Articolul 10

Controlul și supravegherea

(1) Se instalează echipamente de măsurare și se utilizează tehnici pentru supravegherea parametrilor, condițiilor și concentrațiilor masice relevante pentru procedeul de incinerare sau de coincinerare.

(2) Dispozițiile privind măsurătorile care trebuie efectuate se stabilesc în avizul emis de către autoritatea competentă sau în fișa tehnică anexată.

(3) Instalarea corectă și funcționarea automatizată a echipamentului de supraveghere a emisiilor în aer și în apă sunt supuse anual unui control și unui test de verificare. Cel puțin din trei în trei ani trebuie efectuată o calibrare pe bază de măsurători paralele efectuate conform metodelor de referință.

(4) Localizarea punctelor de prelevare sau măsurare se stabilește de către autoritatea competentă.

(5) Emisiile din aer sau din apă se măsoară periodic în conformitate cu anexa III punctele 1 și 2.

Articolul 11

Cerințe privind măsurătorile

(1) Statele membre se asigură, fie specificând în fișa tehnică anexată avizului cerințele care trebuie respectate, fie prin adoptarea de dispoziții generale obligatorii, că se respectă alineatele (2)-(12) și (17) în ceea ce privește atmosfera și alineatele (9) și (14)-(17) în ceea ce privește apa.

(2) Măsurătorile poluanților atmosferici indicate mai jos se efectuează în instalația de incinerare și coincinerare, în conformitate cu anexa III:

(a) măsurarea continuă a următoarelor substanțe: NO_x , cu condiția să fie stabilite valori limită de emisie, CO, pulbere totală, carbon organic total (COT), HCl, HF și SO_2 ;

(b) măsurarea continuă a următorilor parametri de exploatare: temperatura în apropierea peretelui intern sau într-un alt punct reprezentativ al camerei de combustie autorizat de autoritatea competentă, concentrația de oxigen, presiunea, temperatura și conținutul de vapori de apă al gazelor de eșapament;

(c) cel puțin două măsurători pe an pentru metale grele, dioxine și furani; cu toate acestea, pe parcursul primelor douăsprezece luni de exploatare se efectuează măsurători cel puțin din trei în trei luni. Statele membre pot fixa frecvențe de măsurare pentru hidrocarburile aromatice policiclice sau pentru alți poluanți în cazul în care pentru aceștia sunt stabilite valori limită.

(3) Perioada de rezidență, temperatura minimă și conținutul de oxigen al gazelor de eșapament trebuie verificate corespunzător cel puțin o dată la punerea în funcțiune a instalației de incinerare sau coincinerare și în condițiile de exploatare cele mai nefavorabile care se pot prevedea.

(4) Măsurarea continuă a acidului fluorhidric (HF) poate fi omisă în cazul în care acidului clorhidric (HCl) i se aplică tratamente care să garanteze că nu se depășesc valorile limită de emisie pentru HCl. În acest caz, emisiile de HF se măsoară periodic în conformitate cu alineatul (2) litera (c).

(5) Măsurarea continuă a conținutului de vapori de apă nu este necesară în cazul în care gazele de eșapament prelevate sunt uscate înainte de analiza emisiilor.

(6) Autoritatea competentă poate autoriza, în aviz, înlocuirea măsurătorii continue a HCl, HF și SO_2 în instalațiile de incinerare sau coincinerare cu măsurători periodice în sensul alineatului (2) litera (c), în cazul în care operatorul poate dovedi că emisiile de substanțe poluante menționate mai sus nu pot fi în nici un caz mai mari decât valorile limită de emisie stabilite.

(7) Autoritatea competentă poate autoriza în avizul emis reducerea frecvenței măsurătorilor periodice de la de două ori pe an la o dată la doi ani pentru metale grele și de la de două ori pe an la o dată pe an pentru dioxine și furani, în cazul în care emisiile rezultate din coincinerare sau incinerare sunt mai mici decât 50 % din valorile limită de emisie determinate în conformitate cu anexa II sau anexa V și în cazul în care există criterii pentru respectarea dispozițiilor, stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17. Aceste criterii se bazează cel puțin pe dispozițiile de la al doilea paragraf literele (a) și (b).

Până la 1 ianuarie 2005, reducerea frecvenței măsurătorilor poate fi autorizată chiar dacă nu există asemenea criterii, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) deșeurile destinate coincinerării sau incinerării sunt constituite doar din anumite fracțiuni combustibile extrase din deșeuri nepericuloase, care nu pot fi reciclate și care prezintă anumite caracteristici, și care se recomandă a fi precizate pe baza evaluării prevăzute la litera (d);
- (b) există pentru aceste deșeuri criterii naționale de calitate care au fost notificate Comisiei;
- (c) coincinerarea și incinerarea acestor deșeuri sunt conforme planurilor de gestionare a deșeurilor prevăzute la articolul 7 din Directiva 75/442/CEE;
- (d) operatorul poate să ofere autorității competente dovada că emisiile sunt, în orice situație, net inferioare valorilor limită stabilite de anexa II sau anexa V pentru metale grele, dioxine și furani; această evaluare trebuie să aibă la bază informații asupra calității deșeurilor în cauză și măsurători ale emisiilor poluanților în cauză;
- (e) criteriile de calitate și noua periodicitate a măsurătorilor sunt specificate în aviz și
- (f) toate deciziile privind frecvența măsurătorilor prevăzute de acest alineat, precum și informațiile privind volumul și calitatea deșeurilor în cauză se comunică anual Comisiei.
- (8) Rezultatele măsurătorilor efectuate în vederea verificării respectării valorilor limită de emisie se raportează la următoarele condiții, în ceea ce privește oxigenul, conform formulei de la anexa VI:
- (a) temperatură 273 K, presiune 101,3 kPa, conținutul de oxigen 11 %, gaz uscat, în gazele de eșapament din instalațiile de incinerare;
- (b) temperatură 273 K, presiune 101,3 kPa, conținutul de oxigen 3 %, gaz uscat, în gazele de eșapament în momentul incinerării de uleiuri uzate definite de Directiva 75/439/CEE;
- (c) în cazul în care deșeurile sunt incinerate sau coincinerate într-o atmosferă îmbogățită cu oxigen, rezultatele măsurătorilor pot fi raportate la conținutul de oxigen stabilit de autoritatea competentă în funcție de particularitățile fiecărui caz în parte;
- (d) în cazul coincinerării, rezultatele măsurătorilor se raportează la conținutul total de oxigen calculat conform indicațiilor de la anexa II.

Atunci când emisiile de substanțe poluante sunt reduse printr-un tratament al gazelor de eșapament, într-o instalație de incinerare sau de coincinerare care tratează deșeuri periculoase, uniformizarea prevăzută la primul paragraf în ceea ce privește conținutul de oxigen se efectuează doar în cazul în care conținutul de oxigen măsurat în decursul aceleiași perioade doar pentru substanța poluantă în cauză depășește conținutul aplicabil standard de oxigen.

(9) Toate rezultatele măsurătorilor sunt înregistrate, procesate și prezentate corespunzător pentru a permite autorităților competente să verifice, conform unor proceduri ce vor fi stabilite de autoritățile în cauză, dacă sunt respectate condițiile de exploatare autorizate și valorile limită de emisie stabilite de prezenta directivă.

(10) În ceea ce privește evacuările în atmosferă, valorile limită de emisie se consideră respectate dacă:

- (a) — nici una dintre mediile zilnice nu depășește vreuna din valorile limită de emisie menționate la anexa V litera (a) sau la anexa II;
- 97 % din mediile zilnice dintr-un an nu depășesc valoarea limită de emisie menționată la anexa V litera (e) prima liniuță;
- (b) nici una dintre mediile pentru o jumătate de oră nu depășește valorile limită de emisie menționate la anexa V litera (b) coloana A sau, după caz, 97 % din mediile pentru o jumătate de oră dintr-un an nu depășesc valorile limită de emisie menționate la anexa V litera (b) coloana B;
- (c) nici una dintre mediile pentru perioada de prelevare prevăzută pentru metale grele, dioxine și furani nu depășește valorile limită de emisie menționate la anexa V literele (c) și (d) sau anexa II;
- (d) se respectă dispozițiile de la anexa V litera (e) liniuța a doua sau de la anexa II.

(11) Mediile pentru o jumătate de oră și mediile pentru zece minute se determină în perioada de funcționare efectivă (cu excepția fazelor de pornire și de stingere, când nu este incinerat nici un deșeu) plecând de la valorile măsurate după scăderea valorii intervalului de încredere indicat la anexa III punctul 3. Mediile zilnice se calculează plecând de la aceste medii validate.

Pentru ca o medie zilnică să fie valabilă, este necesar ca maximum cinci medii pentru o jumătate de oră dintr-o singură zi să fie ignorate din cauza disfuncționalității sau întreținerii sistemului de măsurare continuă. Nu pot fi ignorate mai mult de zece medii zilnice într-un an din cauza disfuncționalității sau întreținerii sistemului de măsurare continuă.

(12) Valorile medii ale perioadei de prelevare și valorile medii pentru măsurătorile periodice ale acidului fluorhidric (HF), ale acidului clorhidric (HCl) și ale dioxidului de sulf (SO₂) se determină conform modalităților prevăzute la articolul 10 alineatele (2) și (4) și la anexa III.

(13) De îndată ce tehnicile de măsurare corespunzătoare vor fi disponibile în Comunitate, Comisia, hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17, decide data de la care se efectuează măsurarea continuă a valorilor limită de emisie pentru metale grele, dioxine și furani în aer, în conformitate cu anexa III.

(14) Următoarele măsurători se efectuează în punctul de deversare a apelor uzate:

- (a) măsurători continue ale parametrilor prevăzuți la articolul 8 alineatul (6) litera (b);
- (b) măsurători zilnice prin prelevări punctuale din cantitatea totală de solide în suspensie; ca alternativă, statele membre pot prevedea măsurători prin prelevare reprezentativă, proporțională cu fluxul dintr-o perioadă de 24 de ore;
- (c) măsurătorile efectuate cel puțin o dată pe lună pe o probă reprezentativă, proporțională cu fluxul deversărilor pentru o perioadă de 24 de ore al substanțelor poluante prevăzute la articolul 8 alineatul (3) cu privire la punctele 2-10 de la anexa IV;

(d) cel puțin un set de măsurători la șase luni pentru dioxine și furani; cu toate acestea, în primele douăsprezece luni de exploatare a instalației se efectuează măsurători cel puțin o dată la trei luni. Statele membre pot stabili frecvențe de măsurare pentru emisia de hidrocarburi aromatice policiclice sau pentru alți poluanți, în cazul în care au stabilit valori limită.

(15) Supravegherea masei substanțelor poluante prezente în apele reziduale tratate se efectuează în conformitate cu legislația comunitară și este prevăzută în aviz, care indică de asemenea frecvența măsurărilor care trebuie efectuate.

(16) Valorile limită de emisie pentru apă se consideră respectate în următoarele cazuri:

- (a) pentru cantitățile totale de solide în suspensie (substanța poluantă 1), 95 % și 100 % din valorile măsurate nu depășesc valorile limită de emisie respective menționate la anexa IV;
- (b) pentru metalele grele (substanțele poluante 2-10), cel mult o măsurătoare pe an depășește valorile limită de emisie menționate la anexa IV; sau, dacă statul membru prevede mai mult de 20 de probe anual, cel mult 5 % din aceste probe depășesc valorile limită de emisie menționate la anexa IV;
- (c) pentru dioxine și furani (substanțe poluante 11), măsurătorile semestriale nu depășesc valoarea limită de emisie stabilită la anexa IV.

(17) În cazul în care măsurătorile efectuate relevă o depășire a valorilor limită de emisie pentru aer sau apă prevăzute de prezenta directivă, autoritățile competente trebuie informate de îndată.

Articolul 12

Accesul la informație și participarea publicului

(1) Fără a aduce atingere Directivei 90/313/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ și Directivei 96/61/CE a Consiliului, solicitările de avize noi pentru instalații de incinerare și coincinerare sunt puse la dispoziția publicului cu suficient timp înainte, într-unul sau mai multe locuri publice, cum ar fi serviciile autorităților locale, pentru ca publicul să poată face observații înainte ca autoritatea competentă să ia o decizie. Această decizie, însoțită de cel puțin un exemplar al avizului, și fiecare actualizare ulterioară se pun de asemenea la dispoziția publicului.

(2) Pentru instalațiile de incinerare sau coincinerare a căror capacitate nominală este mai mare sau egală cu două tone pe oră și sub rezerva articolului 15 alineatul (2) din Directiva 96/61/CE, se pune la dispoziția publicului un raport anual întocmit de operator pentru autoritatea competentă, privind funcționarea și supravegherea instalației. Acest raport menționează cel puțin desfășurarea operațiunilor și emisiile în atmosferă și în apă comparativ cu standardele de emisie adoptate de prezenta directivă.

⁽¹⁾ Directiva 90/313/CEE a Consiliului din 7 iunie 1990 privind libertatea de acces la informații privind mediul (JO L 158, 23.6.1990, p. 56), directivă astfel cum a fost modificată prin Actul de aderare din 1994.

Autoritatea competentă întocmește lista instalațiilor de incinerare sau coincinerare a căror capacitate nominală este mai mică de două tone pe oră și o pune la dispoziția publicului.

Articolul 13

Condiții anormale de exploatare

(1) Autoritatea competentă stabilește în aviz durata maximă admisibilă a opririlor, dereglărilor sau deficiențelor tehnice inevitabile ale sistemelor de epurare sau de măsurare în timpul cărora concentrațiile de substanțe reglementate ale emisiilor în atmosferă și ale apelor reziduale epurate pot depăși valorile limită de emisie prevăzute.

(2) În cazul unei defecțiuni operatorul reduce sau întrerupe funcționarea instalației cât mai repede posibil, până când este posibilă repunerea în funcțiune normală.

(3) Fără a aduce atingere articolului 6 alineatul (3) litera (c), instalația de incinerare sau coincinerare sau linia de incinerare nu continuă în nici un caz să incineraze deșeuri mai mult de patru ore fără întrerupere în cazul depășirii valorilor limită de emisie; în plus, durata cumulată de funcționare pe an în asemenea condiții trebuie să fie mai mică de șizeci de ore. Această durată de șizeci de ore se aplică liniilor din ansamblul instalației care sunt conectate la un singur sistem de epurare a gazelor de ardere.

(4) Conținutul total în pulbere al emisiilor atmosferice ale unei instalații de incinerare nu poate să depășească în nici un caz cantitatea de 150 mg/m³, exprimată ca medie pentru o jumătate de oră; în plus, nu trebuie să fie depășite valorile limită pentru emisiile atmosferice de CO și COT. Trebuie respectate toate celelalte condiții prevăzute la articolul 6.

Articolul 14

Clauza de revizuire

Fără a aduce atingere Directivei 96/61/CE, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la 31 decembrie 2008, un raport privind experiența aplicării prezentei directive, în special în ceea ce privește instalațiile noi, privind progresele realizate în tehnicile de control al emisiilor și experiența în gestionarea deșeurilor. În plus, raportul ține seama de evoluția stării tehnologiei, de experiența acumulată în exploatarea instalațiilor și de cerințele în domeniul mediului. Acest raport cuprinde o secțiune specială privind aplicarea anexei II.1.1 și în special posibilitatea de a afla dacă cuptoarele din ciment existente, menționate în nota la anexa II.1.1 sunt, din punct de vedere economic și tehnic, capabile să respecte valorile limită de emisie pentru NO_x impuse de anexa în cauză pentru noile cuptoare din ciment. Raportul este însoțit, după caz, de propuneri de revizuire a dispozițiilor aplicabile ale prezentei directive. Cu toate acestea, înainte de a întocmi raportul menționat, Comisia propune, după caz, modificarea anexei II.3, în cazul în care se dirijează fluxuri considerabile de deșeuri spre alte tipuri de instalații de coincinerare decât cele vizate de anexele II.1 și II.2.

*Articolul 15***Rapoarte**

Rapoartele privind punerea în aplicare a prezentei directive se întocmesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 5 din Directiva 91/692/CEE Consiliului. Primul raport se referă cel puțin la prima perioadă completă de trei ani de după 28 decembrie 2002 și respectă perioadele menționate la articolul 17 din Directiva 94/67/CE și la articolul 16 alineatul (3) din Directiva 96/61/CE. În acest scop, Comisia elaborează în timp util chestionarul corespunzător.

*Articolul 16***Adaptarea viitoare a prezentei directive**

Comisia, acționând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17, modifică articolele 10, 11 și 13 și anexele I și III cu scopul de a le adapta la progresul tehnic sau la noile date privind efectele benefice pentru sănătate care pot fi obținute printr-o reducere a emisiilor.

*Articolul 17***Comitetul de reglementare**

(1) Comisia este sprijinită de către un comitet de reglementare, denumit în continuare „comitetul”.

(2) În situația în care se face trimitere la acest alineat, articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE se aplică cu respectarea dispozițiilor articolului 8 din directiva în cauză.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

*Articolul 18***Abrogare**

Următoarele texte se abrogă începând cu 28 decembrie 2005:

- (a) articolul 8 alineatul (1) și anexa la Directiva 75/439/CEE;
- (b) Directiva 89/369/CEE;
- (c) Directiva 89/429/CEE și
- (d) Directiva 94/67/CE.

*Articolul 19***Sancțiuni**

Statele membre determină sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor de drept intern adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei directive. Sancțiunile astfel prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționate și cu efect de descurajare. Comisiei i se notifică de către statele membre aceste dispoziții până la

28 decembrie 2002 și i se comunică fără întârziere orice modificare ulterioară a acestor dispoziții.

*Articolul 20***Dispoziții tranzitorii**

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor tranzitorii speciale prevăzute de anexe, dispozițiile prezentei directive se aplică instalațiilor existente începând cu 28 decembrie 2005.

(2) În cazul noilor instalații, mai precis al celor care nu corespund definiției de „instalații de incinerare sau co-incinerare existente” de la articolul 3 alineatul (6) sau prezentul articol alineatul (3), prezenta directivă, în locul directivelor menționate la articolul 18, se aplică începând cu 28 decembrie 2002.

(3) Instalațiile fixe sau mobile care sunt în exploatare și au ca obiect producerea de energie sau de produse materiale, pentru care a fost emis un aviz, după caz, conform legislației comunitare în vigoare și care încep să coincidă deșeurii până la 28 decembrie 2004 trebuie considerate instalații de co-incinerare existente.

*Articolul 21***Punerea în aplicare**

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 28 decembrie 2002. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei i se comunică de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 22***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

*Articolul 23***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 4 decembrie 2000.

Pentru Parlamentul European

Președintele

N. FONTAINE

Pentru Consiliu

Președintele

F. VÉDRINE

ANEXA I

Factori de echivalență pentru dibenzoparadioxine și dibenzofurani

Pentru a determina concentrația totală (echivalent toxic, TE) a dioxinelor și furanilor, se recomandă, înaintea adunării acestora, înmulțirea concentrațiilor masice ale dibenzoparadioxinelor și dibenzofuranilor enumerați mai jos cu următorii factori de echivalență:

		Factor de echivalență toxică
2,3,7,8	- Tetraclorodibenzodioxină (TCDD)	1
1,2,3,7,8	- Pentaclorodibenzodioxină (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8	- Hexaclorodibenzodioxină (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8	- Hexaclorodibenzodioxină (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9	- Hexaclorodibenzodioxină (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	- Heptaclorodibenzodioxină (HPCDD)	0,01
	- Octaclorodibenzodioxină (OCDD)	0,001
2,3,7,8	- Tetraclorodibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8	- Pentaclorodibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8	- Pentaclorodibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8	- Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8	- Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9	- Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8	- Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	- Heptaclorodibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9	- Heptaclorodibenzofuran (HpCDF)	0,01
	- Octaclorodibenzofuran (OCDF)	0,001

ANEXA II

DETERMINAREA VALORILOR LIMITĂ DE EMISII ATMOSFERICE PENTRU COINCINERAREA DEȘEURILOR

Formula de mai jos (regula amestecurilor) trebuie aplicată în toate cazurile în care o valoare limită de emisie totală specifică „C” nu este stabilită într-un tabel din prezenta anexă.

Valoarea limită a fiecărei substanțe poluante în cauză și a monoxidului de carbon, conținute în gazele de combustie produse prin coincinerarea deșeurilor, se calculează după cum urmează:

$$\frac{V_{\text{deșeuri}} \times C_{\text{deșeuri}} + V_{\text{procedeu}} \times C_{\text{procedeu}}}{V_{\text{deșeuri}} + V_{\text{procedeu}}} = C$$

- $V_{\text{deșeuri}}$: volumul de gaze de eșapament rezultat în urma incinerării de deșeuri, determinat doar pe baza deșeurilor cu cea mai scăzută valoare calorifică specificată în aviz și raportat la condițiile definite de prezenta directivă.
În cazul în care cantitatea de căldură eliberată prin incinerarea deșeurilor periculoase atinge cel puțin 10 % din căldura totală eliberată de instalație, $V_{\text{deșeuri}}$ se calculează pe baza unei cantități (teoretice) de deșeuri care, dacă ar fi incinerate, ar degaja o căldură de 10 % din căldura totală degajată prestabilită.
- $C_{\text{deșeuri}}$: valorile limită de emisie stabilite de anexa V pentru instalațiile de incinerare, pentru substanțele poluante în cauză și pentru monoxidul de carbon.
- V_{procedeu} : volumul de gaze de eșapament rezultate din funcționarea instalației, inclusiv din combustia combustibililor autorizați, utilizați în mod obișnuit în instalație (cu excepția deșeurilor), determinat pe baza conținutului de oxigen stabilit de reglementarea comunitară sau de drept intern la care emisiile trebuie raportate. În absența unei reglementări pentru acest tip de instalație, se recomandă utilizarea conținutului real de oxigen al gazelor de eșapament nediluate prin adăugarea de aer, care nu este indispensabilă procedurii. Celelalte condiții la care trebuie raportate rezultatele măsurătorilor sunt indicate în prezenta directivă.
- C_{procedeu} : valorile limită de emisie prevăzute în tabelele din prezenta anexă pentru anumite sectoare industriale și anumiți poluanți sau, în absența unui asemenea tabel sau unor asemenea valori, valorile limită de emisie pentru poluanții de care se ține seama și pentru monoxidul de carbon din gazele de ardere ale instalațiilor, care respectă actele cu putere de lege și actele administrative de drept intern cu privire la aceste instalații și care ard combustibili autorizați în mod uzual (cu excepția deșeurilor). În absența unor asemenea dispoziții, se utilizează valorile limită de emisie stabilite în aviz. În absența unor valori stabilite în aviz, se utilizează concentrațiile masice reale.
- C: valorile limită de emisie totale și conținutul de oxigen stabilite în tabelele din prezenta anexă pentru anumite sectoare industriale și anumite substanțe poluante sau, în absența unor asemenea tabele sau unor asemenea valori, totalul valorilor limită de emisie pentru monoxidul de carbon (CO) și substanțele poluante de care trebuie să se țină seama în locul valorilor limită de emisie stabilite în anexele corespunzătoare la prezenta directivă. Conținutul total de oxigen prin care se înlocuiește, în scopul uniformizării, conținutul de oxigen se determină pe baza conținutului menționat mai sus, cu respectarea volumelor parțiale.

Statele membre pot stabili norme care să reglementeze derogările prevăzute de prezenta anexă.

II.1. Dispoziții speciale pentru cuptoarele din ciment care coincinerează deșeuri

Medii zilnice (pentru măsurători continue). Perioadele de prelevare și alte specificații pentru măsurare: a se vedea articolul 7. Toate valorile se exprimă în mg/m^3 (în ng/m^3 pentru dioxine și furani). Mediile pentru o jumătate de oră sunt necesare doar pentru calculul mediilor zilnice.

Rezultatele măsurătorilor efectuate pentru a verifica respectarea valorilor limită de emisie se raportează la următoarele condiții: temperatură 273 K, presiune 101,3 kPa, conținutul de oxigen 10 %, gaz uscat.

II.1.1. C – valori limită de emisie totale

Substanța poluantă	C
Pulbere totală	30
HCl	10
HF	1
NO_x – pentru instalațiile existente	800
NO_x – pentru instalațiile noi	500 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Pentru aplicarea valorilor limită de emisie pentru NO_x , cuptoarele din ciment aflate în stare de funcționare, care dețin un aviz emis în conformitate cu legislația comunitară în vigoare și care încep să coincinereze deșeuri după data menționată la articolul 20 alineatul (3), nu trebuie să fie considerate instalații noi.

Substanța poluantă	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioxine și furani	0,1

Până la 1 ianuarie 2008, autoritățile competente pot acorda derogări pentru NO_x pentru cuptoarele din ciment existente care utilizează procedeul umed sau pentru cuptoarele din ciment care ard mai puțin de trei tone de deșeuri pe oră, cu condiția ca avizul să prevadă pentru NO_x o valoare limită de emisie totală care nu depășește 1 200 mg/m³.

Până la 1 ianuarie 2008, autoritățile competente pot acorda derogări pentru pulberi, pentru cuptoarele din ciment care ard mai puțin de trei tone de deșeuri pe oră, cu condiția ca avizul să prevadă o valoare limită de emisie totală care nu depășește 50 mg/m³.

II.1.2. C - valori limită de emisie totale pentru SO₂ și COT.

Poluant	C
SO ₂	50
COT	10

Autoritatea competentă poate acorda derogări în cazul în care SO₂ și COT nu provin din incinerarea deșeurilor.

II.1.3. Valoare limită de emisie pentru CO

Valorile limită de emisie pentru CO pot fi stabilite de autoritatea competentă.

II.2. Dispoziții speciale pentru instalațiile de ardere care coinciderea deșeuri

II.2.1. Medii zilnice

Fără a aduce atingere Directivei 88/609/CEE și, în cazul în care pentru marile instalații de ardere se stabilesc, în conformitate cu viitoarea legislație comunitară, valori limită de emisie mai stricte, acestea din urmă înlocuiesc, pentru instalațiile și substanțele poluante în cauză, valorile limită de emisie stabilite în tabelele de mai jos (C_{proc}). În acest caz, tabelele de mai jos se adaptează imediat la aceste valori limită de emisie mai stricte, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17.

Valorile medii pentru o jumătate de oră sunt necesare doar pentru a se calcula mediile zilnice.

C_{procedeu}:

C_{procedeu} pentru combustibilii solizi exprimată în mg/Nm³ (conținutul de O₂ de 6 %):

Substanțe poluante	< 50 MWt	50-100 MWt	100-300 MWt	> 300 MWt
SO ₂				
Caz general		850	850-200 (descreștere liniară de la 100 la 300 MWt)	200
Combustibili indigeni		sau procent de desulfurare ≥ 90 %	sau procent de desulfurare ≥ 92 %	sau procent de desulfurare ≥ 95 %
NO _x		400	300	200
Pulberi	50	50	30	30

Până la 1 ianuarie 2007 și fără a aduce atingere legislației comunitare aplicabile, valoarea limită de emisie pentru NO_x nu se aplică instalațiilor care coinciderea deșeuri periculoase.

Până la 1 ianuarie 2008, autoritățile competente pot acorda derogări pentru NO_x și SO_2 pentru instalațiile de incinerare existente, cu o capacitate cuprinsă între 100 și 300 MWt, care utilizează tehnica patului fluidizat și ard combustibili solizi, cu condiția ca avizul să prevadă pentru C_{procedeu} o valoare care să nu depășească 350 mg/Nm³ pentru NO_x și 850-400 mg/Nm³ (descreștere liniară de la 100 la 300 MWt) pentru SO_2 .

C_{procedeu} pentru biomasă exprimată în mg/Nm³ (conținutul de O_2 de 6 %):

Prin „biomasă” se înțelege produsele ce consistă în totalitate sau parțial din materie vegetală de origine agricolă sau forestieră care poate fi utilizată pentru recuperarea conținutului său energetic, precum și deșeurile enumerate la articolul 2 alineatul (2) litera (a) punctele (i)-(v).

Substanțe poluante	< 50 MWt	50-100 MWt	100-300 MWt	> 300 MWt
SO_2		200	200	200
NO_x		350	300	300
Pulberi	50	50	30	30

Până la 1 ianuarie 2008, autoritățile competente pot acorda derogări pentru NO_x pentru instalațiile de incinerare existente, cu o capacitate cuprinsă între 100 și 300 MWt, care utilizează tehnica patului fluidizat și ard biomasă, cu condiția ca avizul să prevadă pentru C_{proc} o valoare care nu depășește 350 mg/Nm³.

C_{procedeu} pentru combustibili lichizi exprimată în mg/Nm³ (conținutul de oxigen de 3 %):

Substanțe poluante	< 50 MWt	50-100 MWt	100-300 MWt	> 300 MWt
SO_2		850	850-200 (descreștere liniară de la 100 la 300 MWt)	200
NO_x		400	300	200
Pulberi	50	50	30	30

II.2.2. C – valorile limită de emisie totale

C exprimată în mg/Nm³ (conținutul de O_2 de 6 %). Toate mediile se raportează la o perioadă de eșantionare de minimum treizeci de minute și maximum opt ore:

Poluant	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

C exprimată în ng/Nm³ (conținutul de O_2 de 6 %). Toate mediile se raportează la o perioadă de prelevare de minimum șase ore și maximum opt ore:

Poluant	C
Dioxine și furani	0,1

II.3. Dispoziții speciale pentru sectoarele industriale care coincid cu deșeurile neincluse la punctul II.1 sau la punctul II.2

II.3.1. C – valori limită de emisii totale:

C exprimată în ng/Nm³. Toate mediile se raportează la o perioadă de prelevare de minimum șase ore și maximum opt ore:

Poluant	C
Dioxine și furani	0,1

C exprimată în mg/Nm³. Toate mediile se raportează la o perioadă de prelevare de minimum treizeci de minute și maximum opt ore:

Poluant	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

ANEXA III

Tehnici de măsurare

1. Măsurătorile pentru determinarea concentrațiilor de substanțe poluante din atmosferă și din apă trebuie efectuate reprezentativ.
2. Prelevarea și analiza tuturor substanțelor poluante, inclusiv a dioxinelor și furanilor, precum și metodele de măsurare de referință utilizate pentru calibrarea sistemelor de măsurare automatizate, trebuie efectuate conform standardelor CEN. În cazul în care nu există standarde CEN, se aplică standardele ISO, standardele naționale sau internaționale, garantându-se obținerea unor date de calitate științifică echivalente.
3. La nivelul valorilor limită zilnice de emisie, valorile intervalelor de încredere de 95 % ale unui singur rezultat măsurat nu trebuie să depășească următoarele procente ale valorilor limită de emisie:

monoxid de carbon	10 %
dioxid de sulf	20 %
dioxid de azot	20 %
pulbere totală	30 %
carbon organic total	30 %
acid clorhidric	40 %
acid fluorhidric	40 %.

ANEXA IV

Valori limită de emisie pentru deversările de ape reziduale provenite din epurarea gazelor de ardere

Substanțe poluante	Valori limită de emisie exprimate în concentrații masice pentru probe nefiltrate	
	95 % 30 mg/l	100 % 45 mg/l
1. Total solide în suspensie, conform definiției din Directiva 91/271/CEE		
2. Mercurul și compușii săi, exprimați în mercur (Hg)	0,03 mg/l	
3. Cadmiul și compușii săi, exprimați în cadmiu (Cd)	0,05 mg/l	
4. Taliul și compușii săi, exprimați în taliu (Tl)	0,05 mg/l	
5. Arsenic și compușii săi, exprimați în arsenic (As)	0,15 mg/l	
6. Plumbul și compușii săi, exprimați în plumb (Pb)	0,2 mg/l	
7. Cromul și compușii săi, exprimați în crom (Cr)	0,5 mg/l	
8. Cuprul și compușii săi, exprimați în cupru (Cu)	0,5 mg/l	
9. Nichel și compușii săi, exprimați în nichel (Ni)	0,5 mg/l	
10. Zincul și compușii săi, exprimați în zinc (Zn)	1,5 mg/l	
11. Dioxine și furani, definiți ca suma dioxinelor și furanilor individuali, evaluați în conformitate cu anexa I	0,3 ng/l	

Până la 1 ianuarie 2008, autoritatea competentă poate acorda derogări pentru totalul de solide în suspensie la instalațiile de incinerare existente, cu condiția ca avizul să prevadă ca 80 % din valorile măsurate să nu depășească 30 mg/l și nici una dintre aceste măsurători să nu depășească 45 mg/l.

ANEXA V

VALORI LIMITĂ ALE EMISIILOR ATMOSFERICE

(a) Medii zilnice

Pulberi totale	10 mg/m ³
Substanțe organice în stare de gaz sau vapori, exprimate în carbon organic total	10 mg/m ³
Acid clorhidric (HCl)	10 mg/m ³
Acid fluorhidric (HF)	1 mg/m ³
Dioxid de sulf (SO ₂)	50 mg/m ³
Monoxid de azot (NO) și dioxid de azot (NO ₂) exprimate în dioxid de azot pentru instalațiile de incinerare existente a căror capacitate nominală este mai mare de șase tone pe oră sau pentru noile instalații de incinerare	200 mg/m ³ (*)
Monoxid de azot (NO) și dioxid de azot (NO ₂) exprimate în dioxid de azot pentru instalațiile de incinerare existente a căror capacitate nominală este mai mică sau egală cu șase tone pe oră.	400 mg/m ³ (*)

(*) Până la 1 ianuarie 2007 și fără a aduce atingere legislației comunitare aplicabile, această valoare limită de emisie pentru NO_x nu se aplică instalațiilor care incinerează doar deșeuri periculoase.

Autoritatea competentă poate acorda derogări pentru NO_x pentru instalațiile de incinerare existente:

- a căror capacitate nominală este mai mică sau egală cu 6 tone pe oră, cu condiția ca avizul să prevadă ca mediile zilnice să nu depășească 500 mg/m³, până la 1 ianuarie 2008;
- a căror capacitate nominală este mai mare de 6 tone pe oră, dar mai mică sau egală cu 16 tone pe oră, cu condiția ca avizul să prevadă ca mediile zilnice să nu depășească 400 mg/m³, până la 1 ianuarie 2010;
- a căror capacitate este mai mare de 16 tone pe oră, dar mai mică de 25 de tone pe oră și care nu produc ape reziduale, cu condiția ca avizul să prevadă ca mediile zilnice să nu depășească 400 mg/m³, până la 1 ianuarie 2008.

Până la 1 ianuarie 2008, autoritatea competentă poate acorda derogări pentru pulberi, pentru instalațiile de incinerare existente, cu condiția ca avizul să prevadă ca mediile zilnice să nu depășească 20 mg/m³.

(b) Medii pentru o jumătate de oră

	(100 %) A	(97 %) B
Pulberi totale	30 mg/m ³	10 mg/m ³
Substanțe organice în stare de gaz sau de vapori, exprimate în carbon organic total	20 mg/m ³	10 mg/m ³
Acid clorhidric (HCl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³
Acid fluorhidric (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³
Dioxid de sulf (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³
Monoxid de azot (NO) și dioxid de azot (NO ₂) exprimate în dioxid de azot pentru instalațiile de incinerare existente a căror capacitate nominală este mai mare de șase tone pe oră sau pentru noile instalații de incinerare	400 mg/m ³ (*)	200 mg/m ³ (*)

(*) Până la 1 ianuarie 2007 și fără a aduce atingere legislației comunitare aplicabile, această valoare limită de emisie pentru NO_x nu se aplică instalațiilor care incinerează doar deșeuri periculoase.

Până la 1 ianuarie 2010, autoritatea competentă poate acorda derogări pentru NO_x la instalațiile de incinerare existente, cu o capacitate nominală între 6 și 16 tone pe oră, cu condiția ca media pentru o jumătate de oră să nu depășească 600 mg/m^3 pentru coloana A sau 400 mg/m^3 pentru coloana B.

(c) **Toate mediile din perioada de prelevare de minimum treizeci de minute și maximum opt ore**

Cadmium și compușii săi, exprimați în cadmiu (Cd)		
Taliu și compușii săi, exprimați în taliu (Tl)	total $0,05 \text{ mg/m}^3$	total $0,1 \text{ mg/m}^3$ * (*)
Mercur și compușii săi, exprimați în mercur (Hg)	$0,05 \text{ mg/m}^3$	$0,1 \text{ mg/m}^3$ * (*)
Stibiu și compușii săi, exprimați în stibiu (Sb)		
Arsenic și compușii săi, exprimați în arsenic (As)		
Plumb și compușii săi, exprimați în plumb (Pb)		
Crom și compușii săi, exprimați în crom (Cr)		
Cobalt și compușii săi, exprimați în cobalt (Co)	total $0,5 \text{ mg/m}^3$	total 1 mg/m^3 * (*)
Cupru și compușii săi, exprimați în cupru (Cu)		
Mangan și compușii săi exprimați în mangan (Mn)		
Nichel și compușii săi, exprimați în nichel (Ni)		
Vanadiu și compușii săi, exprimați în vanadiu (V)		

(*) Până la 1 ianuarie 2007, valorile medii pentru instalațiile existente al căror aviz de exploatare a fost emis înainte de 31 decembrie 1996 și care incinerează doar deșeuri periculoase.

Aceste medii se aplică de asemenea emisiilor de metale grele și compuși ai acestora în stare de gaz sau vapori.

(d) **Valorile medii trebuie măsurate pe o perioadă de prelevare de minimum 6 ore și maximum 8 ore. Valoarea limită de emisie face trimitere la concentrația totală de dioxine și furani calculată pe baza conceptului de echivalență toxică în conformitate cu anexa I.**

Dioxine și furani	$0,1 \text{ ng/m}^3$
-------------------	----------------------

(e) **Următoarele valori limită de emisie nu trebuie depășite pentru concentrația de monoxid de carbon (CO) în gazele de ardere (în afara fazelor de demaraj și oprire)**

- 50 miligrame/m^3 de gaze de ardere ca medie zilnică;
- $150 \text{ miligrame/m}^3$ de gaze de ardere pentru cel puțin 95 % dintre toate măsurătorile corespunzătoare unor medii pentru zece minute sau 100 mg/m^3 de gaze de ardere pentru toate măsurătorile corespunzătoare unor medii pentru treizeci de minute efectuate în cursul unei singure zile de 24 de ore.

Autoritatea competentă poate acorda derogări pentru instalațiile de incinerare care utilizează tehnologia patului fluidizat, atâta timp cât derogarea prevede o valoare limită de emisie de 100 mg/m^3 (media orară) pentru monoxidul de carbon (CO).

(f) **Statele membre pot adopta dispoziții care să reglementeze derogările prevăzute de prezenta anexă.**

ANEXA VI

Formulă pentru calculul concentrației de emisie la procentajul standard al concentrației de oxigen

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = concentrația de emisie calculată la procentajul standard al concentrației de oxigen

E_M = concentrația de emisie măsurată

O_S = concentrația de oxigen standard

O_M = concentrația de oxigen măsurată